

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΔΕΝ ΗΤΑΝΕ ΓΙΟΡΤΗ ΗΤΑΝΕ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΤΑΞΙΚΗ

Εδώ και πολλά χρόνια οι γιορτές του Πολυτεχνείου δεν έχουν καμμία σχέση με το πραγματικό περιεχόμενο, με τους στόχους, με τις προοπτικές που άνοιξε στην Ελληνική κοινωνία η εξέγερση του Νοεμβρη.

Το Πολυτεχνείο, πάνω απ' όλα, ήταν εξέγερση. Ήταν η ορμητική εισόδος των μαζών - των φοιτητών, των εργατών, των νέων - στο πολιτικό προσκήνιο, στην παλη για την ανατροπή της χούντας. Αυτή η εκρήξη της αγωνιστικότητας, της αυτοθυσίας, της αυτοπεποίθησης του μαζικού κινήματος, σάρωσε άμεσα την προσπάθεια "φιλελευθεροποίησης" της χούντας, την προσπάθεια μασκαρεματος της στρατιωτικής δικτατορίας σε ελεγχόμενη από τους στρατιωτικούς κοινοβουλευτική δημοκρατία". Μαζί σάρωσε και τα πολιτικά σχέδια όλων των κομμάτων που έχουν αποδεχθεί αυτή τη προοπτική και πασχίζουν να εξασφαλίσουν μια καλύτερη θέση για τους εαυτούς τους στο τραίνο των εκλογών που ετοιμάζε ο Μαρκεζίνης.

Στο Πολυτεχνείο, η ταξική συνθεση των εξεγερμένων μαζών και η αμεσότητα της παλης τους, έδειξαν σε όλους πως οι διαθέσεις και οι προοπτικές του κινήματος πηγαιναν πιο πέρα από το στόχο της ανατροπής της χούντας: το Πολυτεχνείο ήταν το σημείο αφετηρίας ενός νέου κύκλου ανάπτυξης του επαναστατικού κινήματος εναντία στο κοινωνικό καθεστώς που εθρέψε και στηριξε τη χούντα εναντία στον καπιταλισμό, εναντία στο καθεστώς εκμεταλλεύσης και καταπίεσης ανθρώπου από άνθρωπο. Οι προσπάθειες που έκαναν τα τότε κόμματα της ρεφορμιστικής αριστεράς να περιορίσουν πολιτικά τους στόχους του αγώνα, έπεσαν στο κενό: Η πρόταση για "κυβέρνηση εθνικής ενότητας" που να αποτελείται απ' όλες τις προδικτατορικές πολιτικές δυνάμεις, απορριφθηκε στις περισσότερες συνελεύσεις που έγιναν μέσα στην εξέγερση.

Αυτά τα χαρακτηριστικά του κινήματος του Νοεμβρη - η άρνηση διαχωρισμού άνω-κάτω στο "στρατηγικό" και το "εφικτό", το ξεπερασμά των "διαβουλεύσεων κορυφής" και η έμφαση στη δράση των ίδιων των μαζών, η δημοκρατική οργάνωση του αγώνα μέσα από τις συνελεύσεις, η χρησιμοποίηση μορφών παλης που είχαν ξεχαστεί για χρόνια κ.α. - έβαλαν σε σοβαρή δοκιμασία όλα τα κόμματα που σήμερα "γιορταζουν" την επέτειο της εξέγερσης: Οι δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, του ΚΚΕ, του ΚΚΕ εσ - όπως ήταν τότε οργανωμένες - παλέψαν με νυχια και με δόντια να μη γίνει η καταληψη του Πολυτεχνείου. Αφού απέτυχαν, προσπάθησαν να περιορίσουν την παλη στην "υπευθυνή πολιτική" της Εθνικής ενότητας απέναντι στη χούντα. Αφού πάλι απέτυχαν επιδοθηκαν σε ένα οργίο συκοφαντίας και προβοκατορολογίας για την εξέγερση: Σήμερα προσπαθούν ακόμα να κρυφούν τις αποφάσεις των κομματικών οργάνων, τα κείμενα των επίσημων εντύπων που καταγγέλναν το Πολυτεχνείο σαν έργο "300 προβοκατόρων, πρακτόρων της ΚΥΠ" ή τον πανικό κομματικών ηγετών που δήλωναν "το Πολυτεχνείο μας γύρισε δέκα χρόνια πίσω" (για περισσότερες λεπτομέρειες βλέπε "ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ" No.8 ή τις δηλώσεις του Μπ.Δρακοπούλου, τότε γραμματέα του ΚΚΕ εσ.)

Το να συνεχίσουμε στο δρόμο του Νοεμβρη, σημαίνει να συνεχίσουμε την παλη εναντία στο καθεστώς της εκμεταλλεύσης και της καταπίεσης, ανεξάρτητα από τη μορφή που έχει σε κάθε περίοδο.

Οι προοπτικές της εξέγερσης του Νοεμβρη πολύ απέχουν από την πραγματικότητα στη σημερινή Ελλάδα. Έτσι ο ισχυρισμός "ο αγώνας τώρα δικαιώθηκε" ήχει σαν κακόγουστο αστείο. Σήμερα η εξαγγελία των σκληρών μέτρων λιτότητας, των περικοπών της καθεστης αύξησης της ανεργίας, δείχνουν ότι η υπερασπίση των κερδών των καπιταλιστών εξακολουθεί να είναι ο βασικός στόχος της κυβέρνησης. Τα ΜΑΤ και τα ΜΕΑ υπενθυμίζουν ότι

η καταστολή είναι η μόνιμη απάντηση σε κάθε πρωτοβουλία του μαζικού κινήματος που ξεφεύγει από τα όρια του κοινοβουλευτικού καθωσπρεπισμού. Οι αυτοκτονίες των στρατιωτών δείχνουν με τον πιο τραγικό τρόπο πως ο στρατός εξακολουθεί να είναι μια ανεξέλεγκτη ξένη και εχθρική προς τον κόσμο μηχανή, ικανή να επαναλάβει τον "αθλο" της καταστολής του Πολυτεχνείου, αν αυτό χρειαστεί. Ο αντινεολαιϊστικός ρατσισμός - οι χυδαίες περιφρονητικές ή περισπουδαστές αναφορές στους χουλιγκάνς, στους πάνκς στους τσαντακήδες κλπ. - δείχνουν πως το κράτος εξακολουθεί να εξοπλίζεται, κατασταλτικά ή προληπτικά για την αντιμετώπιση κάθε "εκτός πλαισίου" πρωτοβουλίας της νεολαίας. Στα σχολεία η ίδια γεύση των εξετάσεων, των απουσιών, των βαθμών, της απαίτησης για όλο και περισσότερες θυσίες για ένα απολυτήριο χωρίς καμία αξία και σημασία... Βεβαίως τότε είχαμε χούντα, ενώ τώρα μια κυβέρνηση που αυτοονομάζεται σοσιαλιστική. Διαφορές υπάρχουν πολλές καμία όμως δεν είναι αξία να μας πείσει πως πρέπει να υποστείλλουμε τους αγώνες μας.

Η συνδεση της παλης των εργατων, των φοιτητων, των μαθητων, των στρατιωτων, των νεων, είναι σημερα τόσο επικαιρη, όσο ήταν και το Νοεμβρη.

Σ'αυτη την κατευθυνση παλευει και η "Μαθητικη Πρωτοβουλια" προσπαθοντας να συμβαλλει στην ανασυνταξη του μαθητικου κινήματος: Για την κατοχυρωση της ελευθερης εκφρασης μεσα στα σχολεια, για την καταργηση του οριου των απουσιων, σαν βασικες κατακτησεις - προϋποθεσεις για την επανεμφανιση ενός ανεξαρτητου απο το σχολικο ιεραρχικο μηχανισμό ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Για δημοκρατικες σχεσεις αναμεσα στους μαθητες, για το ξαναζωντανεμα των γενικων συνελεύσεων και αυθεντικων μορφων συντονισμού της δρασης των μαθητων εξω απο τα γραφειοκρατικα και ελεγχόμενα δεκαπενταμελη.

* Εναντια στις εξετάσεις, τους βαθμους, τις αποβολες, τον καθε μορφης αυταρχισμό. Εναντια στις περικοπες και την εξαθλιωση των συνθηκων μεσα στα σχολεια.

Για τη συνδεση του μαθητικου κινήματος με το συνολικο κίνημα της νεολαίας και της εργατικής τάξης.

- ☆ **Ενάντια στην κυβέρνηση των περικοπών
κοινός αγώνας εργατών και μαθητών**
- ☆ **Τέρμα πια στον αυταρχισμό – Ελευθερία έκφρασης
μέσα στο σχολείο**
- ☆ **Όχι στην πίεση των μαθητών – κατάργηση
του ορίου απουσιών**
- ☆ **Εξετάσεις απουσίες και βαθμοί
όχι στο σχολείο-φυλακή**
- ☆ **Να διαλυθούν τα ΜΑΤ – να αφοπλιστεί η αστυνομία**
- ☆ **Στο στρατό: 12μηνη θητεία – συνδικαλισμό**
- ☆ **Εργάτες-αγρότες-φαντάροι-σπουδαστές
ενάντια σε ΝΑΤΟ και καπιταλιστές**

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 17.11.85
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΣΤΙΣ 2.30 '